

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῆ νέα ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτήρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητῆς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεὰν (πλὴν χάρτου).
- 2ον). Θὰ λαμβάνη δωρεὰν ἡμερολόγιον ἑκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητῆς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ δωρεὰν μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ κτησθέντος του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1895

Η ΝΕΑ ΕΛΙΚΩΝΙΑ ΑΚΡΑ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Τὸ ὑπὸ τὸν ἄνωθι τίτλον βιβλίον, συμπαγὲν οὐχὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ οὐδὲ εὐκόλως τόσον, ὅσον ἐπιτρέπεται εἰς πλείστους νὰ νομίζωσι, κρίνοντας ἐκ τόσων ἄλλων μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν συλλογῶν ποιημάτων, σκοπεῖ ἵνα προσιτὰ καὶ πρόχειρα καταστήσῃ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ

πάντα τὰ ἀριστουργήματα

τῶν νέων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ποιητῶν, ὧν δυστυχῶς πολλοὶ ἐξ ἡμῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦσι. Ὅποια δὲ ἢ ἐκ τῆς μελέτης τῶν τοιούτων ποιημάτων ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ὠφέλεια ἐπιφύλασσόμεθα ἐν τῷ οἰκίῳ προλόγῳ νὰ παραστήσωμεν ἀρκούμενοι ἐνταῦθα εἰς τὰ ἀκόλουθα.

Ἐὰν ἡ μουσικὴ δι' ὀργάνων ὑλικῶν ἐξαίρουσα τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν κατορθοῖ νὰ συντελῇ οὐ μικρὸν πρὸς διάπλασιν τῶν ἡθῶν καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγάπης πρὸς πᾶν εὐγενὲς, ὑψηλὸν καὶ καλόν, δι' ὧν τελειοῦται ὁ ἔσω ἄνθρωπος, πολλῶ μᾶλλον ἢ μετὰ προσοχῆς μελέτῃ τῶν ὄντως

καλλιτεχνικῶν ποιημάτων

γενεᾶ ἐν ἡμῖν τὴν θείαν καὶ τὰ μάλιστα ἠθοποιούσαν νοερὰν ἐκείνην ἁρμονίαν, ἧς μελωδὸς καὶ ψάλτης ἡ ψυχὴ, πληκτρον ὁ νοῦς, χορδαὶ αἱ εὐγενέσταται τῆς καρδίας ὄρμαί. Ἡ ἁρμονία αὕτη θεία καὶ θέσφατος οὔσα, ὅσον λανθάνει τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἔξω ἀνθρώπου, τόσον ἰσχυρῶς καὶ διατόρως, θαυμασίως δὲ καὶ τελεσφόρως ἐπιδραῖ ἐπὶ τὸν ἐσωτερικὸν ἠθικὸν καὶ διανοητικὸν κόσμον, ἀναζωπυροῦσα μὲν καὶ διεγείρουσα πᾶν τὸ ἐν αὐτῷ ἀγαθόν, εὐγενὲς καὶ γενναῖον, δαμάζουσα δὲ καὶ νεκροῦσα πᾶν τὸ ἐν αὐτῷ πονηρὸν, ἀγενὲς καὶ αἰσχροῦν.

“Ὅθεν μὴ ζῶην μετ' ἀμουσίας.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συλλογὴ κατὰ πόσον πρωτότυπος, ἐπιτυχῆς καὶ τελεία οὔσα θὰ ὑπερτερῇ πάσας τὰς ὑπαρχούσας ἤδη θὰ γνωρίσωσι πάντες, εὐθὺς ὡς ἀναγνώσωσι τὸν οἰκείον πρόλογον, δε προταχθήσεται τοῦ πρώτου τεύχους.

Τὸ ἔργον θὰ καλλίνηται καὶ δι' εἰκόνων τῶν ποιητῶν. Κάτωθεν ἐκάστης εἰκόνας θὰ περιλαμβάνονται συντόμως τὰ κατὰ τὸν ποιητὴν, ἧτοι τὰ κυριώτατα τοῦ βίου καὶ τῆς ἐν τῇ ποιήσει δράσεως.

Αἱ δύσληπτοι λέξεις τῶν ποιητῶν θὰ ἐρμηνεύωνται ἐν ὑποσημειώσεσιν.

Τὸ ὅλον ἔργον ἀπαρτιζόμενον ἐξ ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων πρὸς εὐκολίαν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν καὶ λοιπῶν ἀγοραστῶν ἐκδοθήσεται κατὰ φυλλάδια 13—14, ἐκ τριῶν τυπογραφικῶν φύλλων ἕκαστον, καὶ κατὰ χρονικὰ διαστήματα, καθιστώντα τὸ καὶ ἄλλως μικρὸν ἀντίτιμον αὐτῶν ὅλων ἀνεπαίσθητον.

Τιμὴ ἐκάστου φυλλαδίου, προκαταβαλλομένη πάντως, ὀρίζεται ἐν Ἑλλάδι λεπτὰ 60, ἐν Τουρκίᾳ γρ. ἀργ. 2 1]2, ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Εὐρώπῃ φρ. χρ. 1]2. Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ προκαταβάλλωσιν τὸ ἀντίτιμον τοῦ ὅλου βιβλίου γίνεται ἡ δέουσα ἔκπτωσης.

Συγκεράσατε τὴν ἀκέρεστον ἀνάγνωσιν τῶν μυθιστοριῶν καὶ δι' ὀλίγης πολλῶ ὑγιεινέρας ποιητικῆς ἀπολαύσεως.

Ἄν ὑπάρχωσι ποιήματα χάριν νηπίων καὶ παιδῶν, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ χάριν πάντων τῶν ἄλλων, οἰουδήποτε ἐπαγγέλματος καὶ ἀν ὧσιν, οἰασδήποτε ἡλικίας, οἰασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως, οἰασδήποτε μορφώσεως καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως. Ἐπὶ πᾶσιν συνιστᾶται θερμῶς ταῖς οἰκογενεαῖς.

Ἡ καλὴ καὶ ὑψηλὴ ποιησις παρέχει πολλάκις ὅσα ἢ πρᾶξις ἀδυνατεῖ νὰ κατορθώσῃ.

Κ. Κ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έτος Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 4 Ἰουνίου 1895.

Ἄριθ. 11.

ΕΚΜΑΘΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ ἀπό τινων ἐτῶν ἐν Γαλλίᾳ διεξαγόμενος μετὰ τοσοῦτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ (προσθετέον) οὐκ ἄνευ μικρᾶς ἐπιτυχίας ἀγῶν κατὰ τὴς σπουδῆς τῶν κλασικῶν γλωσσῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰσῆλθεν εἰς νέαν φάσιν. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτήσῃ τὴν ἐν Παρισίοις ἰατρικὴν σχολὴν περὶ τοῦ ζητήματος ἀν ἡ γνώσις τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς εἶνε πράγματι ἀναγκαῖα ἐν τῇ σπουδῇ τῆς ἰατρικῆς. Πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι οὐδεὶς ἐπιθυμῶν νὰ σπουδάσῃ τὴν ἰατρικὴν δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὑπὸ τοὺς ὑπάρχοντας τὰ νῦν ὄρους εἰς οἰανδήποτε ἐν Γαλλίᾳ ἰατρικὴν σχολὴν ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐξέμαθε τὴν γραμματολογίαν καὶ ρητορικὴν, τὴν συγκριτικὴν γραμματικὴν καὶ τὰς κλασικὰς γλώσσας καὶ δὲν ἔλαβε τὸν βαθμὸν προλύτου τῶν γραμμάτων. Οὗτος ἀκόμη δέον νὰ ὑποστῇ ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἧτις ὅμως τοσοῦτον δὲν εἶνε αὐστηρά.

Ὁ ἀπόφοιτος δύναται μὲν καὶ τώρα νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν προλύτου μὴ σπουδάσας τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν (ἀντ' αὐτῶν ὑποστὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν νέων γλωσσῶν) καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τινὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ἢ ἐξάσκῃσι τῶν ὁποίων πρότερον ἐπέτρεπεν μόνον εἰς τοὺς σπουδάσαντας τὰς ἀρχαίας γλώσσας, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται καταλλήλως προπαρασκευασμένος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐπιστημῶν δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ὁ διδακτορικὸς βαθμὸς.

Ὅτι δὲ ἐπὶ τέλους ὁ ἄνευ τῆς γνώσεως τῶν γλωσσικῶν λαμβανόμενος βαθμὸς τοῦ προλύτου θὰ θεωρεῖται ἐπαρκής, εἶνε λίαν ἀληθές, διότι ἢ ἐν Γαλλίᾳ κοινὴ γνώμη ἰσχυρῶς ἐξηνέχθη ὑπὲρ τῆς νέας ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ βλάβῃ τῆς κλασικῆς. Ἐν τούτοις κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ διδάκτορες οἱ λαβόντες τὰ πτυχία τῶν κατὰ τὸν προρρηθέντα ὑπὸ τοῦ χρόνου καθιερωθέντα τρόπον ἀντέταξεν ἰσχυρὰν ἀρνήσιν ἐν τῇ παραδοχῇ τινῶν ἀπλοποιήσεων τῶν ὄρων ὑφ' οὓς

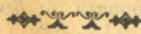
ἡ νέα γενεὰ θὰ εὐκολύνηται ἐν τῇ λήψει τῶν διδακτορικῶν πτυχίων. Ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς σχολῆς διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου προταθέντος ζητήματος ἀπεφάνθη λίαν ὀριστικῶς κατὰ πάσις καινοτομίας καὶ ἀπλοποιήσεως τῶν ὄρων ὑφ' οὓς ἐλαμβάνοντο οἱ ἐπιστημονικὸι βαθμοί. Αὕτη δι' ἐπιχειρημάτων ἐπειράθη νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἀναπόφευκτος εἰς τὸν ἰατρὸν εἶνε ἡ γνώσις τῶν κλασικῶν γλωσσῶν. Ἀναφέρω ἐπιχειρήματά τινα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς μνημονευθέντα πρὸς ὑποστήριξιν ταύτης τῆς γνώμης. Ἡ ὀρθὴ κατανόησις τῆς ἰατρικῆς ὀνοματολογίας ἀπαιτεῖ τὴν γνώσιν τῶν γλωσσῶν ἐξ ὧν αὕτη κατάγεται. Πολλὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, συγγραφέντα ἐν τῇ λατινικῇ γλώσσῃ, εἶνε ἀπαραίτητα εἰς τὸν ἰατρὸν ὅστις δὲν θὰ ἐπορίζετο τὴν αὐτὴν ὠφέλειαν ἐὰν δὲν ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ ἐν τῇ πρώτοτύπῳ γλώσσῃ. Ἡ σπουδὴ τῶν κλασικῶν γλωσσῶν παρέχει ἐκείνην τὴν γλωσσικὴν παρασκευὴν ἧτις εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς πάντα λογίον.

Τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἰσχυρῶς κατεκρίθησαν καὶ ὑπὸ τινῶν λίαν σπουδαίων ἐφημερίδων ὡς ἡ ἐφημερίς «Journal des debats» ἧτις ἰσχυρίζεται ὅτι μᾶθημά τινα τῆς ἐτυμολογίας θὰ δώσωσιν ἀπάσας τὰς ἀναγκαίας γνώσεις πρὸς κατάληψιν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀνοματολογίας καὶ ὅτι τὸ ζήτημα δύναται κἀλλίστα νὰ λυθῇ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ὁ ἀπολεσθησόμενος χρόνος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γραμματικῆς ὠφελιμώτερον θὰ ἐδαπανᾶτο καθ' ἕτερον τρόπον δηλ. ἐν τῇ τελείᾳ ἐκμαθήσει τῆς Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ἐκείνο ὅπερ ἐκπλήττει ἐν συναφείᾳ πρὸς ταύτην τὴν εἶδα εἶνε τὸ ἄκαιρον τῆς διεγέρσεως τούτου τοῦ ζητήματος ὅπερ παρῶξινε τοὺς ἰατροὺς ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ ὑπάρχει τοιοῦτόν πλῆθος ἰατρῶν ὁποῖον ἀπάντα τις καὶ ἐν παντὶ ἐτέρῳ ἐπαγγέλματι. Οὐ πρὸ πολλοῦ ἠκούσαμεν Γάλλους ἰατροὺς λίαν παραπονυμένους ἐπὶ τῇ ἐλλείψει πελατείας. Ἡ καλὴ ὑγεία τῆς ἀπολαύουσιν οἱ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὸν ἰατρὸν ἀναγκάζει πολλοὺς νέους ἰα-

τρούς να αφίνωσι τὸ ἐπάγγελμά των καὶ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐφημεριδογραφίαν ἢ τι ἕτερον οὐχὶ τοσοῦτον μεγάλωνυμον ἐπάγγελμα. Ἐκτός δὲ τούτου, τὴν σήμερον ἢ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ὁδὸς εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον προσιτὴ ὥστε πολλοὶ δύνανται μόνον τῶν νὰ ἰατρεύωνται χωρὶς νὰ φοιτήσωσιν εἰς τινὰ ἰατρικὴν σχολὴν. Ἔτεροι πάλιν ἐπιμελῶς φυλάττουσιν ἀπάσας τὰς συνταγὰς τοῦ ἰατροῦ τὰς ὁποίας νομίζουσι ὠφελίμους καὶ ὅταν ἐμφανισθῇ γνώρισμά τι τῆς προτέρας ἀσθενείας κατ' εὐθείαν ἀπέρχονται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν ὅπως λάβωσι ἰατρικὰ ἀπὸ πολλοῦ δειχθέντα τελεσφόρα ἐν προτέρᾳ ἀσθενείᾳ. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἄνθρωποι οἵτινες νὰ φαντάζονται ὅτι ἔχουσι διαφόρους ἀσθενείας ἀνυπάρχτους καὶ ἄνθρωποι πάσχοντες ὑπὸ νευρικῶν ἀσθενειῶν, οἵτινες τὴν σήμερον γαυριῶσι, ταχέως θὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ κάτω.

Ἄρα γε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γνώρισμα τῆς προόδου ἢ τὸ ἐναντίον τὸ ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἀπαντᾷ μέγα πλῆθος ἐφιεμένων ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων ὡς τῆς ἰατρικῆς τῆς νομικῆς κλ. Τὰ τέκνα ἐκείνων τῶν πατέρων οἵτινες λίαν ἐπιτυχῶς κατεγίνοντο περὶ τὰς τέχνας ἢ τὴν γεωργίαν δεικνύουσιν ἰσχυρὰν ἔρῃσιν πρὸς καταφρόνησιν τῆς ἐνασχολήσεως τῶν πατέρων των καὶ σπουδὴν εἰς τὴν νομικὴν ἢ ἰατρικὴν, ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ἐγκολποθῶσι τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. Τὸ φαινόμενον τοῦτο διασαφηνίζει ἡμῖν τὸ γεγονός, ὅτι ἐν Παρισίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι ὑπάρχουσι πλείονες ἰατροὶ ἢ ὅσοι εἶνε ἀπαραίτητοι ἢ δύνανται νὰ πορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος των. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ ἡ ποιότης των καὶ νὰ ἐλλατθῇ τὸ ποσὸν των ἡ κοινωρία θὰ ἐκέρδιζεν. Ὅπως δὲ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, δεόν ὅπως αἱ προκαταρκτικαὶ ἐξετάσεις ἐν τῇ ἰατρικῇ γίνωσι αὐστηρόταται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τελειότης τῆς διανοητικῆς προπαρασκευῆς. Ἐν τούτοις τὸ ρεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης λαμβάνει τὴν ἐναντίαν διεύθυνσιν. Εἰσάγονται εὐκολαί ἐν τοῖς ἐλευθερίοις ἐπαγγέλμασι ὅπως ταῦτα καταστῶσι προσιτὰ εἰς τοὺς ἔνδεεις. Οἱ εὐφρεῖς νεανίαί, ἀριστεύσαντες ἐν τοῖς σχολαῖς τοῦ λαοῦ καὶ ἀντὶ ἀνταμοιβῆς ἀποστελλόμενοι δωρεὰν καὶ συντηρούμενοι ὑπὸ τῶν κοινοτήτων ἐν τοῖς διαφόροις λυκείοις συχνάκις φαντάζονται νὰ γίνωσιν ἰατροὶ καὶ δικηγόροι. Λίαν δὲ σπουδαῖον διὰ τε αὐτοὺς καὶ τοὺς γονεῖς των εἶναι νὰ διέλθωσι τὰς προκαταρκτικὰς ἐπιστήμας ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

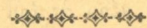

ANTICHOLERICON EMBOLIASMA

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ Καλκούτα (Ἰνδίας) συνεκλήθη ἰατρικὸν συνέδριον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ διάσημος Ρώσος ἰατρός Χάβκην ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἀντιχοληρικοῦ ὑγροῦ.

Ὁ Χάβκην τὰ πρῶτα τοῦ πειράματα ἐποίησεν ἐπὶ τῶν ζώων. Πεισθεὶς ὅτι τὸ ὑγρὸν τοῦτο προφυλάττει τὰ ζῶα ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς χολέρας μολυσμοῦ, οὗτος ἤρξατο νὰ ἐπαναλαμβάνη ταῦτα τὰ πειράματα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. οἰκοθεν ἐννοεῖται πρότερον ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ εἶπα ἐπὶ πολλῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ χημικῷ του καταστήματι ἐν Παρισίοις καὶ ἐπέισθη ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθὲν μέσον εἶνε καθ' ὅλοκληρίαν ἀκίνδυνον. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, λέγει ὁ Χάβκην, ὅτι ἐγὼ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δὲν παρουσιάζω τοῦτο τὸ μέσον ὡς τελείως ἐξασφαλίζον κατὰ τοῦ ἐκ τῆς χολέρας μολυσμοῦ. ἐγὼ μόνον ἐξέφρασα τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τοῦτο ἔχει τὴν ιδιότητα ταύτην καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ἀκίνδυνον. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μικρᾶς ἐλπίδος πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ μέσου, δυσκόλως ἠδύνατο νὰ εὐρεθῶσιν ἐν Εὐρώπῃ οἱ συγκατανεύοντες νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς παρόμοιον πείραμα ὅπερ συνοδεύεται ὑπὸ τινος δυσκολίας καὶ ἀπωλείας χρόνου. Ἐνεκα τούτου ἠναγκάσθη ὁ ἰατρός Χάβκην ὅπως ἀπέλθῃ εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν πατρίδα τῶν χοληρικῶν ἐπιδημιῶν, καὶ κατὰ Μάρτιον τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ἤρξατο νὰ ἐμβολιάζῃ διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντος ὑγροῦ πολλοὺς ἐν Καλκούτα. Οὗτος μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου ἐνεβολιάσε 3, 474 ἀνθρώπους καὶ ἔσχε τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα: ἐν 13 οἰκίαις ἠσθένησαν ἐκ χολέρας μετὰ 2-180 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τούτων τῶν οἰκιῶν ἀνήρχετο εἰς 181 ἐκ τῶν ὁποίων 85 μόνον ἦσαν προηγουμένως ἐμβολιασμένοι οἱ δὲ λοιποὶ 96 δὲν συγκατένευσαν νὰ ἐμβολιασθῶσιν. Ἐκ τῶν ἐμβολιασθέντων ἠσθένησεν ἐκ χολέρας καὶ ἀπέθανε μόνον εἰς, ἐνῶ ἐκ τῶν μὴ ἐμβολιασθέντων ἠσθένησαν 15 καὶ ἀπέθανον 11. Ἐν ἑτέρῳ τόπῳ κατ' Ἰούλιον 1893 ἔτους ἐνεβολιάσθησαν 75 Ἄγγλοι στρατιῶται ζῶντες ἐν τῷ αὐτῷ στρατῶνι μεθ' ἑτέρων 797 στρατιωτῶν μὴ ἐμβολιασθέντων. Κατ' Αὐγούστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐνσηψάσθη τῆς χοληρικῆς ἐπιδημίας συνέβησαν μετὰ τῶν μὴ ἐμβολιασθέντων στρατιωτῶν 19 χοληρικά κρούματα καὶ 13 θάνατοι, ἐν ᾧ ἐκ τῶν 75 ἐμβολιασθέντων οὐδὲ εἰς ἠσθένησεν. Κατ' Ἰούλιον 1894 ἔτους ἐμφανισθείσης τῆς χολέρας ἐν τῇ ἐντοπίῳ φυλακῇ συνέβαινον πέντε

θάνατοι ἀνὰ ἑξ ἀσθενεῖς. Τότε ὁ Χάβκην ἐνεβολιάσεν ἐκ τῶν 409 δεσμίων 207 μόνον. Κατὰ τὰς πρῶτας πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐμβολίασιν συνέβησαν ἐπτὰ κρούματα μετὰ τριῶν θανάτων μετὰ τῶν μὴ ἐμβολιασθέντων καὶ πέντε κρούματα μετὰ τεσσάρων θανάτων μετὰ τῶν ἐμβολιασθέντων. Κατὰ τὰς ἀκολούθους τρεῖς ἡμέρας ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Χάβκην ἐμβολιασθέντων ἠσθένησαν μόνον τρεῖς καὶ ἀπέθανον εἰς, ἐκ τῶν μὴ ἐμβολιασθέντων ἠσθένησαν πέντε καὶ ἀπέθανον τέσσαρες. Μετὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐμβολιάσεως ἐκ τῶν ἐμβολιασθέντων οὐδεὶς ἠσθένησεν ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἠσθένησαν ὀκτώ καὶ ἀπέθανον δύο. Τοῦτο δεικνύει ὅτι αἱ ἐντὸς 8 ἡμερῶν γινόμεναι ἐνέσεις μεγαλύτεραν δύναμιν ἐλάμβανον ὅπως ἀντιστῶσι κατὰ τῆς χολέρας. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔχει σπουδαίαν σημασίαν κυρίως ἕνεκα τοῦ ὅτι προεβλήθη θεωρητικῶς. Τὰ πειράματα δεόν νὰ ἐπιτηθεῖσιν ὡς ἐπιτυχῇ ἀκόμη ἕνεκα τοῦ ὅτι ἡ πρόσθεσις τοῦ ζῆν, ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας, ἡ ηλικία, τὸ φύλον καὶ ἡ ἐπιδεκτικότης πρὸς τὴν ἀσθένειαν ἦσαν αἱ αὐταὶ ὡς παρὰ τοῖς πειράματι τοῦ Χάβκην οὕτω καὶ παρὰ τοῖς μὴ ἐμβολιασθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ. Ἐνεκα τούτου ἀπαντὰ τὰ γινόμενα πειράματα ἀποδεικνύουσι τὸ τελεσφόρον τοῦ νέου μέσου. Ἀπαξ μόνον δὲν ἐπέτυχεν ὁ ἐμβολιασμὸς εἰς 138 Εὐρωπαίους στρατιῶτας μετὰ τῶν ὁποίων ἡ θνησιμότης μετὰ ταῦτα ἦν 9, 7 ο). Ὁ ἰατρός Χάβκην ἐβλήθη ταύτην τὴν ἀποτυχίαν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ βαρύνουσα ἦτο πολὺ ρευστή, ἕνεκα τούτου εἰς 66 στρατιῶτας οὐδόλως ἐνήργησεν, εἰς 70 δὲ δὲν ἐβλήθη ἡ θερμοκρασία, μόνον δὲ δύο ἐμβολιασθέντες ὑπ' αὐτῆς μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἠσθένησαν συμπτώματα πυρετοῦ. Ὁ ἰατρός Χάρτι ἐκδότης τοῦ Βρετανικοῦ περιοδικοῦ (Brittish Medical), λαβὼν μέρος εἰς τοῦτο τὸ συνέδριον, προὔτεινε νὰ ἐξακολουθήσωσι ταῦτα τὰ πειράματα μετὰ σκοπὸν νὰ βελτιωθῇ καὶ τελειοποιηθῇ τὸ νέον μέσον ὅπερ εἶνε λίαν εὐφρὴς καὶ στηρίζεται ἐπὶ λελογισμένης θεωρίας καὶ μετὰ καιρὸν ὑπισχνεῖται ἀριττα ἀποτελέσματα.

ΦΥΣΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Ἐν τῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «Φύσις» ὁ γνωστὸς περιηγητὴς Μπατῆρ ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἰάπωνες εἶνε ἐνθερμοὶ ἑρασταὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Οὗτοι διακρίνονται ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ των πρὸς τὴν φύσιν, ἐκδηλουμένη ἐν ἀπάσαις ταῖς σφαίραις τοῦ βίου αὐτῶν, καλλιτεχνία, θρησκεία, ποιήσῃ, καὶ πάσαις ταῖς καθημεριναῖς αὐτῶν ἐνασχολήσεσι καὶ διασκεδάσεσι κατὰ

τὰς ἐορτάς. Ἐπίσης οἱ Ἰάπωνες λίαν ἀγαπῶσι τὰ ἄνθη. Οὐδεὶς οἶκος Ἰάπωνος στερεῖται κήπου ἀν καὶ μικροτάτου ἐνίοτε. Ἐν τοῖς ξενοδοχείοις τῆς Ἰαπωνίας καὶ ἐν ταῖς κατωτάταις οἰκίαις τὰ δωμάτια των πάντοτε κοσμῶνται δι' ἄνθη. Ἡ ἀγάπη τῶν Ἰαπῶνων πρὸς τὰ ζῶα εἶνε λίαν ἀνεπτυγμένη, καίτοι ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν παρατηρεῖται ἐναργῶς. Ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς Ἰαπωνίαν μεταφυτευθεὶς πολιτισμὸς ὅστις εὗρεν εὐνοϊκὸν ἔδαφος, ἐν αὐτῇ, δὲν ἐξερρίζωσεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν Ἰαπῶνων τὴν ἀφελῆ των ἀγάπην πρὸς τὴν φύσιν. Ὁ ρηθεὶς συγγραφεὺς ποιούμενος λόγον περὶ τῆς προόδου ἣν ἐποίησατο ἐν Ἰαπωνίᾳ ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς δεικνύει τὸ σπουδαῖον ἐκπολιτιστικὸν πρόσωπον ὅπερ διεδραμάτισεν ἐν Ἰαπωνίᾳ τὸ Ἀγγλοσαζωνικὸν καὶ Γερμανικὸν ἔθνος. Κατ' ἀρχὰς αὐτοὶ οἱ Ἰάπωνες, οἱ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι, ἐσπούδασαν περὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Τοῦτο ἐγένετο κυρίως ἐπὶ σκοπῷ ἀμύνης καὶ κραταιώσεως τῆς θέσεως τῆς Ἰαπωνίας μετὰ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν χρόνου. Ἐφ' ἑαυτῆς ἐπεφάνη ἡ ἀνάγκη τῆς παραδόσεως τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἐνεργείας εἰς τὰς χεῖρας τῶν εὐρωπαϊκῶν. Καὶ ἰδοὺ προσέδραμον εἰς βοήθειαν οἱ ἄγγλοι καὶ οἱ γερμανοί. Ἡ ἐνεργεία τῶν ἄγγλων ἐνεκαίνισθη διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιδηροδρόμων, τῆς ἰδρύσεως σχολῆς τῶν μηχανικῶν, νομισματοκοπέων, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τύπου κλπ. Ἡ δὲ ἐπιρροὴ τῶν Γερμανῶν κατεδείχθη ἰσχυρότερον ἐν ταῖς ἐπιστήμασι, τῇ ἱστορίᾳ τῇ ἰατρικῇ καὶ ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμασι. Αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι ἐν Ἰαπωνίᾳ ὀφείλουσι κυρίως τὴν πρόσθεσιν των εἰς γερμανοὺς ἐπιστήμονας. Ὁ πρῶτος, ὁ παρακινήσας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἦν ὁ Γερμανὸς Ἐγγελμπρέχτ Κέμπφερ, ἔλθων εἰς Ναγασάκην τὸ 1651. Οὗτος διέτριψεν ἐν Ἰαπωνίᾳ δύο ἔτη καὶ δύο μῆνας καὶ ὡς οἱ λοιποὶ ξένοι διέμενον ἐν ὠρισμένῳ οἰκήματι καὶ μόνον δις ἐπισκέφθη τὴν πρωτεύουσαν Ἰεδῶ μετὰ τῆς Ὀλλανδικῆς πρεσβείας. Μεθ' ὅλους τοὺς ἀντιξοὺς ὄρους οὗτος πάντοτε εἰργάζετο, ἀπετέλει συλλογὰς φυτῶν καὶ σπανίων ἀντικειμένων καὶ ἐποίησε πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας τὰς ὁποίας εἶτα ἐδημοσίευσεν ἐπανελθὼν εἰς Εὐρώπην. Καθ' ὅν χρόνον ἔζη ἐν Ἰαπωνίᾳ ἡ γνώσις τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἦν ἐν αὐτῇ ὀλίγιστα διαδεδομένη, οἱ δὲ Ἰάπωνες ἐνδιαφέροντο μόνον διὰ τεραστίους τύπους ζώων καὶ ἐκτρομμάτων ἀφίνοντες ἀνευ προσοχῆς τὸν συνήθη τύπον τῶν ζώων. Μετὰ ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελεύσεως τοῦ Κέμπφερ ἐπισκέφθη τὴν Ἰαπωνίαν ἕτερος

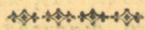
ἐπιστήμων, ὁ Σουηδὸς ἐντομολόγος Τούνμπεργ, ἰατρὸς τῆς Σουηδικῆς προεβείας. Οὗτος λίαν συνετέλεσε πρὸς διάδοσιν τῶν γνώσεων τῆς ζωολογίας καὶ τῆς βοτανικῆς ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ἀλλὰ μεγαλειότεραν ὠφέλειαν ὡς πρὸς τοῦτο ἐπέφερον ὁ Φρουτζὸν φόν-Ζίμπολντ, ἀφιχθεὶς εἰς Ναγκασάκη τὸ 1823. Οὗτος κατάρθωσεν, κεκτημένος ἑκτακτον ἐνεργεῖαν καὶ δύναμιν χαρακτηριστὸς τῆς ὑπερνεκρῆς ἀπάσας τὰς δυσχερεῖας τὰς ἐκπηγάζουσας ἐκ τῆς ὑπόψιας καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν Ἰαπώνων τὴν πρόληψιν τῶν ὀφθαλμῶν οὗτος κατέβαλε διὰ τοῦ χαριέντος καὶ ἱλαροῦ τρόπου του, τῶν ἰατρικῶν του γνώσεων ἐτι δὲ καὶ τῶν πλουσιῶν δώρων, ἅτινα ἔδιδεν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ κράτους πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του. Ἐν τούτοις οὗτος παρ' ὀλίγον θὰ ἀπέτιε τὴν τολμήν του διὰ τῆς ζωῆς του. Διεδόθη φήμη ὅτι προσδότῃς τις Ἰάπων ἐπώλησε αὐτὸν τὸν χάρτην τῆς Ἰαπωνίας. Ὁ Ζίμπολντ συνελήφθη καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν φυλακὴν ἐξ ἧς ἀπήλευθερώθη κατὰ τὸ 1830 ὑπὸ τὴν αὐστηρὸν ὄρον τοῦ οὐδέποτε ἐπανελθεῖν ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ὁ Ζίμπολντ ὡς χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν Ἰαπώνων θεωρεῖ τὴν ἄμετρον κλίσιν πρὸς πᾶν τεράστιον καὶ ἐκτροματώδες. Οὗτος ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἰάπωνες ἰδίᾳ λίαν καταγίνονται περὶ τὴν βοτανικὴν ἐκπρακτικὸν σκοποῦ διότι τὸ φυτικὸν βασίλειον παρέχει αὐτοὺς πᾶν τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν. Ἐκτός τούτου οἱ Ἰάπωνες χάριν κόσμου καὶ εὐφροσύνης καλλιεργοῦσι αὐτὰ λίαν σπανίως. Ἡ ζωολογία ἐλάχιστα ἐνδιαφέρει τοὺς Ἰάπωνας ἢ ἡ βοτανικὴ, διότι τὸ βασίλειον τῶν ζῶων δὲν χρησιμεύει ἐπὶ ποσοῦτο πρὸς διατροφήν ἐν τῷ βίῳ των ὡς τὸ φυτικὸν βασίλειον. Ἐν τούτοις οὗτοι ἔχουσιν ἀριεῖς γνώσεις περὶ τοιούτων ζῶων, ἅτινα εἶνε ὠφέλιμα εἰς αὐτοὺς, ἰδίᾳ περὶ τῶν ἰχθύων καὶ ἀνακλυφῶν. Οἱ Ἰάπωνες ἐπιμελῶς ποιοῦσι συλλογὰς κοχιλιῶν ἐξ ὧν κατασκευάζουσι διάφορα ἀντικείμενα πρὸς στολισμόν. Ἐν τούτοις καὶ ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τούτων δεικνύουσι τὸ πλῆθος των πρὸς πᾶν ἐκτροματικὸν καὶ τεράστιον καὶ ἔρ' ὅσον τοῦτο ἰσχυρώτερον ἐξεδηλώθη ἐπὶ τοσοῦτο λαμβάνει ἀξίαν τὸ προῖον τῆς ἀγαλλίας αὐτῶν φαντασίας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖ τις ἐν τῇ γεωλογίᾳ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπροώθησαν. Τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων τῶν ἀναφανέντων ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἰαπωνίᾳ καταδεικνύουσι ὅπως ταχεῖς προόδους ἐποίησεν ἡ Ἰαπωνία ἐν διαστήματι 25 ἔτων. Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπάρχει τὰ νῦν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐπιστημονικὸς σὺνδεσμος, εἶτα γεωλογικὸν ἴνστιτουτον, μουσεῖον καὶ πλῆθος ἐπιστημονικῶν συλλόγων. Ἄπαντα ταῦτα

τὰ καθιδρύματα συντελοῦσιν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν πρὸς ἃς ἐν γένει οἱ Ἰάπωνες ἐκδηλοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος μεγάλην κλίσιν. Βεβαίως ἀκόμη οἱ Ἰάπωνες δέον τὰ ὑπερπηδήσασιν πολλά ἐμπόδια πρὶν ἢ γίνωσιν πραγματικοὶ ἐπιστήμονες, ἀλλ' ἐνώπιον αὐτῶν διανοίγεται εὐρὺ στάδιον ἐνεργείας καὶ οὗτοι θὰ δυναθῶσι τὰ ἐπιφέληθῶσιν αὐτοῦ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΕΡΙΟΝ ΑΡΙΟΝ

Μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ περιέχεται, ἐκτός τινος ἀσπράντου ποσοῦ ὕδατιν ἄτρων ἀνθρακικῶν ὄξυ καὶ ἕτερα ἀέρια σύνθετα μόνον ἐξ ἀζώτου καὶ ὀξυγόνου ἐν τούτοις πρὸς τινος χρόνου ἀπεδείχθη ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Οἱ Ἄγγλοι ἐπιστήμονες, ὁ λόρδος Ρέιλεξ καὶ Βίλιαμ Ράμσεη, καθηγητὴς τῆς Χημείας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Λονδίνου ἀνεκάλυψαν νέον συστατικὸν μέρος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὅπερ ἐκάλεσαν ἀ ρ γ ὀ ν, διότι ἦν ἀέριον μὴ ἐνούμενον μετὰ τῶν λοιπῶν αερωδῶν σωμάτων. Ἡ ἰδέα περὶ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑπάρξεως τρίτου αερίου ὀφείλεται εἰς τὸν περὶ τὴν φυσικὴν λίαν ἐπιτυχῶς ἐνσχολούμενον λόρδον Ρέιλεξ, ἀλλ' ἡ δόξα τῆς ἀνακάλυψως καὶ ἐρεύνης τοῦ οὗτω κληθέντος ἀ ρ γ ὀ ν ἀνήκει εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς χημείας Ράμσεη, ὁ λόρδος Ρέιλεξ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος συλλεγόμενον ἀζώτον ἦν βαρύτερον ἐκείνου τοῦ διὰ χημικῆς ὁδοῦ παραγομένου. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ προέλθῃ ἐνεκα δύο αἰτιῶν, ἢ ἐκ τῆς μίξεως τοῦ ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας ἀζώτου μετ' ἑτέρου βαρύτερου αερίου ἢ ἐκ τῆς λήψεως τοῦ χημικοῦ ἀζώτου μετὰ τινος ἐλαφροτέρου αερίου. Ὁ λόρδος Ρέιλεξ ἐξέθηκε τὴν ἰδίαν του εἰς τὸν καθηγητὴν Ράμπεη, ὅστις ἤρξατο νὰ ποιῇ πειράματα καὶ καθ' Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔφραεν εἰς τὸν λόρδον Ρέιλεξ τρεῖς οὐγίας τοῦ νέου αερίου. Ἐκτοτε ἐγένοντο ἐρευναὶ ἐπὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ νέου αερίου ἀ ρ γ ὀ ν, λήξασι εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἀ ρ γ ὀ ν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε ἀπλοῦν ἀέριον (δηλαδὴ νέον χημικὸν στοιχεῖον) καὶ εἰκοσάκις βαρύτερον τοῦ ἀζώτου καὶ τοῦ ὀξυγόνου. Τὸ ἀ ρ γ ὀ ν μετατρέπεται εἰς ρευστὸν καὶ μὴ καὶ ἀπεδείχθη ὅτι μετατρέπεται εἰς ὑγρὸν ἐν κατώτερᾳ θερμοκρασίᾳ ἢ τὸ ἀζώτον καὶ τὸ ὀξυγόνον.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ

Ἡ Γερμανικὴ ἐφημερίς Schwabische Merkur ἀφιέρωσε ὁλόκληρον στήλην πρὸς περιγραφὴν τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ βίου τοῦ πρωθιερέως Ἰωάννου Σεργιεφ τοῦ ἐν Κρονστάδη ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐρίσκομεν, πολλὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ μίμησιν. Ἀφοῦ αὕτη ἡ ἐφημερίς ἀναφέρει τοῦ ἐγεννηθῆ, ἀνετρέφη καὶ ὑπρέτησεν ὁ ρηθεὶς πρωθιερὸς χαρακτηρίζει αὐτὸν τε καὶ τὴν ἐνεργεῖαν του καὶ λέγει ὅτι τοιοῦτος πνευματικὸς ποιμὴν ἐν τῇ πλήρει σημασίᾳ τῆς λέξεως δυσκόλως καὶ σπανίως ἀπαντᾷ. Ἐκτός τῆς θερμῆς του πίστεως εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀκραδάντου του πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀληθὴς προσευχὴ εἰσακουσθήσεται, οὗτος καταγίνεται εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ὁμοίους του καὶ ἡ ἐθελοθυσία αὐτοῦ δὲν γινώσκουσιν ὄρια.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρυσιν τῶν σπουδαίων του καθηκόντων ὡς πνευματικὸς ποιμὴν, οὗτος διὰ μιᾶς ἀποτείνεται πρὸς τὸν ἀπειράριθμον λαόν, ὅστις συνέρχεται ἐκ πάντων τῶν ἄκρων τοῦ ἐκτεταμένου κράτους ὅπως εὔρη ἐν αὐτῷ βοηθειαν, παραμυθίαν καὶ ἐλπίδα. Οἱ θαυμασταὶ του ἀποπέλλουσιν αὐτῷ σημαντικὰς χρηματικὰς βοήθειαι, αἵτινες κατ' ἔτος ὑπερβαίνουσι τὰς πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων. Ἄλλ' ἐκ τούτου τοῦ ποσοῦ ὁ εὐγενὴς ἀνήρ δὲν κρατεῖ τίποτε δι' ἑαυτὸν ἐν πλήρει δικαίῳ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι οὗτος τρέφει τοὺς πεινῶντας καὶ ἐνδύει τοὺς γυμνοὺς. Οὗτος δὲν εὐρίσκει καιρὸν οὔτε νὰ γευματίσῃ οὔτε νὰ ἡσυχάσῃ, οὕτως πάντοτε ἐνασχολεῖται. Τοὺς ἀσθενεῖς ἐνδυναμώνει διὰ τῶν προσευχῶν, τοὺς πτωχοὺς ἀπολυτρώνει τοῦ λιμοῦ, τοὺς πεσόοντας ἀνορθοῖ καὶ τοὺς δυστυχεῖς παραμυθεῖ. Τὰ φιλοθροπικὰ καταστήματα, ἅτινα οὗτος ἱδρυσεν, ὑψηλοφώνως κηρύττουσι τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του. Χάρις εἰς τὴν ἐνεργεῖαν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν του ἱδρύθησαν πολλὰ ἐργαστήρια ἅτινα παρέχουσιν ἐργασίαν εἰς πολλοὺς ἀπόρους. Ἄνάγκη εἶνε νὰ διατρίβῃ τις ἐν Ρωσίᾳ, ἐν Κρονστάδῃ, ὅπως ἐννοῆσῃ τί σημαίνει τὸ περιστατικὸν, ὅτι μυριάδες οἰκογενειῶν τὸν χειμῶνα, ὅταν παύσῃ ἡ θαλασσοπλοῖα, περιέρχονται τοὺς δρόμους, διατελοῦσιν ἐν ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ πεινῶντες, τρέμοντες ἐκ τοῦ ψύχους καὶ μὴ ἔχοντες καταφύγιόν τι. Ὅποσοι τούτων τῶν πτωχῶν ἀποθνήσκουσιν ἐνεκα τοιούτων ἀναγκῶν, ὅποσοις ἠθικῶς ἐξοκειλοῦσιν! . . . Ἐὰν δὲ τῶρα δὲν ἀπαντᾷ τις τοιαύτην σπαραξικάρδιον σκηνὴν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Κρονστάδος, τοῦτο ἀποκλειστικῶς ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀτρέτους μόχθους τούτου τοῦ βίωσου θαυματουργοῦ. Ὁ,τι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσιν ἅπαντα τὰ

φιλοθροπικὰ καθιδρύματα, τοῦτο μόνον αὐτὸς ἔφραεν εἰς πέρας. Εἰς τοῦτο τὸ ἀνευ βιοποριστικῶν μέσων, τὸ πτωχὸν, τὸ λιμοκτονοῦν καὶ γυμνὸν πλῆθος οὗτος ἔδωκεν ἐργασίαν καὶ εἰσγήγαγεν αὐτὸ εἰς νέον βίον. Ἐν τῷ καταστήματι «Φιλεργία» ὅπερ οὗτος ἱδρυσεν καὶ διατηρεῖ ἐργάζονται κατ' ἔτος χιλιάδες ἀνδρῶν ὅταν δὲν εὐρίσκουσιν ἀλλαχοῦ ἐργασίαν. Ἐν τῷ ὄρφανοτροφείῳ, ὅπερ οὗτος ἱδρυσεν, περιθάλπονται καὶ πρέφονται πλέον τῶν 12 χιλιάδων νηπιῶν. Οὗτος ἱδρυσεν νυκτερινούς κοιτώνας διὰ τοὺς ἐνδεεῖς, εὐθνήν τὸ λαοῦ ἐστιατόρια, ἀναγνωστήρια καὶ νοσοκομεῖα διὰ τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς. Πάντα ταῦτα τὰ φιλοθροπικὰ καθιδρύματα οὗτος δι' ἰδίων μέσων διατηρεῖ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ὅλον ὅπερ ὁ ἐξοχος οὗτος ἀνήρ ἐποίησε καὶ ἐξακολουθεῖ ποιεῖν καὶ δέον νὰ ἀποφυσιοθῶσιν τὰ στόματα ἐκείνων οἵτινες μόνον νὰ ἐμπαίζωσιν εἶνε πρόθυμοι. Οὐ μόνον οἱ ὀρθόδοξοι Ρῶσοι ἀλλὰ καὶ οἱ Ἑβραῖοι, Τάταροι καὶ εἰδωλολάτραι μεγάλως τιμῶσιν αὐτὸν, διότι οὗτος ἅπαντας ἐξ ἴσου ἀγαπᾷ καὶ πρὸς πάντας δείκνυσι τὴν αὐτὴν αὐτοθυσίαν.»

Ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ πατρὸς Ἰωάννου ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐφημερίς, ὄργανον τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἀγιοπάτης Διοικούσης Συνόδου, γράφει τὰ ἀκόλουθα «Ἐν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ ἐκκλησίᾳ εἶνε ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς τῶν ποιμένων της. Μετὰ χαρᾶς δυνάμεθα νὰ ἀναγγεῖλωμεν ὅτι ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἤρξατο νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν καὶ ἐκτός τῆς Ρωσίας, τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀκάματον ποιμαντορικὴν ἐνεργεῖαν τοῦ πατρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐκ Κρονστάδῃ Καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην διεδόθη ἡ φήμη περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς προσευχῆς αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν πάμποιοι ἀσθενεῖς ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ Δύσει χριστιανικῶν κρατῶν ἀποπέλλουσιν ἰκετηρίου ἐπιτολὰς παρακαλοῦντες αὐτὸν ὅπως προσευχηθῇ ὑπὲρ τῆς ἰάσεως αὐτῶν. Κατὰ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας ὁ πατὴρ Ἰωάννης ἔλαβεν ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ κόσμου, τῆς Γαλλίας, τῶν διαφόρων γερμανικῶν κρατιδίων, τῆς Αἰθιοπίας, Ἐλβετίας, Ἰσπανίας, Πορτογαλλίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῆς ἀπωτάτης Ἀμερικῆς πλέον τῶν 200 ἐπιστολῶν. Ἐκ τῶν πρωτεύουσῶν, ἐξ ἀγνωστων πολιχνίων, ἀκόμη ἐκ τῶν κωμοπόλεων ἀποπέλλονται εἰς Κρονστάδην πρὸς τὸν πατέρα Ἰωάννην ἐπιστολάς ἐν διαφόροις γλώσσαις, περιλαμβάνουσαι παρακλήσεις περὶ πνευματικῆς καὶ ὕλικῆς βοήθειας, περὶ δεήσεως ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν καὶ δυστυχῶν.»

ΚΑΜΕ ΚΑΛΟ—ΕΥΡΕ ΚΑΚΟ

Εἷς ξυλοκόπος ὑπῆγε νὰ κόψῃ ξύλα εἰς τὸ ὄρος. Ἐπιστρέφων εἶδεν ὅτι ἐν τινὶ τόπῳ τοῦ δάσους ἀνεφάνη πῦρ καὶ ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν ἤκουσε θλιβερὸν συριγμὸν. Ἡθέλησε νὰ μάθῃ πόθεν ἔρχεται ὁ συριγμὸς καὶ ἐπλησίασε τὸ καιόμενον μέρος. Διὰ μέσου τῶν φλογῶν ἀτενίσας εἶδεν ἐν τινὶ δένδρῳ ἔτι μὴ καέντι ἐν τοῖς ὑψηλοτάτοις τοῦ κλάδου ὄφιν τινα συσπειρωθέντα ὑψώσαντα τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν ἀέρα καὶ θλιβερῶς συρίζοντα. Ἄπαντα τὰ περὶ αὐτὸν δένδρα ἐκαίοντο καὶ αἱ φλόγες πανταχόθεν περιστοιχίζον αὐτὸν καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπλησίαζον αὐτόν. Ὁ ὄφιν εἶδεν αὐτόν καὶ τῷ ἐφώνησε· «εὐσπλαγχνίσθητι ἀγαθὲ ἄνερ καὶ σῶσον με! Ἰδὲ, περικυκλοῦμαι πανταχόθεν ὑπὸ φλογῶν καὶ οὐδεμίαν ἐξοδὸν εὐρίσκω. Ἐάν δὲν με βοηθήσῃς ὀλόκληρος θὰ καῶ.» Ἐλυπήθη ὁ ξυλοκόπος, ἔλαβε τὸν πέλαιόν του καὶ ἔκοψε δύο, τρία καιόμενα δένδρα. Ὁ ὄφιν ἰδὼν ὅτι τῷ ἤνοιχθη δρόμος, ἐπήδησεν ἐκ τοῦ δένδρου ἐφ' οὗ ἀνερχίθη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῶν φλογῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἄμα ἤγγισε τὴν γῆν, ἐπήδησε καὶ περιστυλίχθη εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ εὐεργέτου του. Τί θέλεις; τῷ ἀνέκραξεν ὁ ξυλοκόπος, διατί συσπειρώθης περὶ τὸν λαιμὸν μου; Θὰ σὲ φάγω, ἀπήντησεν ὁ ὄφιν. Γίνεται οὕτως, εἶπεν ὁ ξυλοκόπος; Ἐγὼ σοὶ ἔκαμα καλὸν, σὺ δὲ νὰ ζητῆς νὰ με φάγῃς; «Τὸ καλὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνταμείβεται διὰ τοῦ κακοῦ, ἀπήντησεν ὁ ὄφιν. Τίς σὲ ἠνάγκασε νὰ μοὶ ἀπαλλάξῃς τὴν ζωὴν ἐκ τοῦ πυρός; σὺ κτεταίεις ὅτι παρέσχες ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ σὲ φάγω». Σκερβεῖς ἐπ' ὀλίγον ὁ ξυλοκόπος εἶπεν. Ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἐρωτήσωμεν, δίκαιον εἶνε νὰ με φάγῃς ἢ ὄχι; ἐάν δὲ μᾶς εἴπωσιν ὅτι δύνασαι νὰ μοὶ ἀνταποδώσῃς κακὸν ἀντὶ καλοῦ ὅπερ σοὶ ἐποίησα, φάγε με. Καλῶς, ἀπεκρίθη ὁ ὄφιν, νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἐρωτήσωμεν. Ὁ ὄφιν ἔτι σφιγκτότερον συσπειρώθη περὶ τὸν τράχηλόν του καὶ ὁ ξυλοκόπος ἐκίνησεν. Ἐβάδιζεν, ἐβάδιζε καὶ ἔφθασεν εἰς ἕνα ποταμὸν, ἐσταμάτησεν εἰς τὴν ὄχθην καὶ εἶπεν εἰς τὸν ποταμὸν: Ἥλθομεν νὰ σὲ ἐρωτήσωμεν διὰ πράγμα τι. Ἥμην εἰς τὸ δάσος καὶ ἔκοπτον ξύλα· ἐπιστρέφων συνήντησα τοῦτον τὸν ὄφιν καὶ εἶδον αὐτὸν οἰμώζοντα μεταξὺ δένδρων τινῶν ἅτινα ἐκαίοντο. Οὗτος μὲ καθικέτευσε καὶ ἐγὼ ἔκοψα δένδρα τινὰ καὶ ἔσωσα αὐτόν, ἀλλ' οὗτος ἄμα ἐξελθὼν καὶ ἀπελλαγίης τοῦ κινδύνου ἐπήδησε καὶ περιστυλίχθη εἰς τὸν τράχηλόν μου ζητῶν νὰ με φάγῃ. εἶπέ μοι, δίκαιον εἶναι νὰ μοὶ ἀνταποδώσῃς κακὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ ὅπερ τῷ ἐποίησα; Δίκαιον εἶνε ἢ ὄχι; δὲν γνωρίζω, εἶπεν ὁ ποταμὸς, ἀλλ' ἐν τῷ κόσμῳ τὸ

καλὸν ἀνταμείβεται διὰ τοῦ κακοῦ. Δὲν ὑποφέρω καὶ ἐγὼ αὐτὸς τὸ ἴδιον; Ὅπως εὐεργασίαις ἐπιδεικνύω εἰς τοὺς ἀνθρώπους! Τὸ ὕδωρ μου πίνουσι, τοὺς ἀγροὺς των καὶ τοὺς κήπους των ποτίζω, οὗτοι δὲ εἰς ἐμὲ ρίπτουσι τὰς ἀκαθαρσίας των.» Ὁ ξυλοκόπος διήλθε τὸν ποταμὸν καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του. Ἐβάδιζεν, ἐβάδιζε καὶ ἔφθασεν εἰς ἕνα λειμῶνα ἐνθα ἔβροσκον γέροντες βόες καὶ ἀγελάδες, ἐσταμάτησεν ἐκεῖ καὶ τοῖς εἶπεν: Ἥλθον διὰ νὰ σᾶς ἐρωτήσω διὰ πράγμα τι. Ἥμην εἰς τὸ δάσος καὶ ἔκοπτον ξύλα· ἐπιστρέφων ἀπήντησα τοῦτον τὸν ὄφιν καὶ εἶδον αὐτόν θρηνοῦντα καὶ κράζοντα μεταξὺ δένδρων τινῶν ἅτινα ἐκαίοντο. Παρέκλεσε με καὶ ἐγὼ ἔκοψα δένδρα τινὰ ὅπως τὸν σῶσω, ἀλλ' οὗτος ἄμα ἐξῆλθε τοῦ πυρός ἐπήδησε καὶ περισπλέχθη εἰς τὸν τράχηλόν μου ζητῶν νὰ με φάγῃ. εἶπέτε μοι, δίκαιον εἶνε νὰ μοὶ ἀνταποδώσῃς κακὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ τὸ ὅποιον τῷ ἔκαμα; Δὲν γνωρίζω, δίκαιον εἶνε ἢ ὄχι, ἀπήντησεν εἰς γέρον βόης, ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον τὸ καλὸν ἐξοφλεῖται διὰ τοῦ κακοῦ. Δὲν πάσχομεν καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτό; Ὅπως ἀγαθὰ παρέσχομεν καθ' ὅλην μας τὴν ζωὴν εἰς τὸν κύριόν μας! ἤρωτριάσαμεν τοὺς ἀγροὺς του, μετακομίσσαμεν τὸν σῖτον του εἰς τὴν ἀγοράν, ἐθρέψαμεν αὐτόν διὰ τοῦ γάλακτος τῶν συντρόφων μας· κατὰ δὲ τὸ γῆρας, ἀντὶ νὰ ἀφήσῃ ἡμᾶς νὰ διάγωμεν ἡσυχον βίον, ἀπέστειλεν ἡμᾶς ἐδῶ νὰ βόσκωμεν ὅπως ὀλίγον παχύνωμεν διὰ νὰ μᾶς πωλήσῃ εἰς τοὺς κρεωπώλας. Ὁ ξυλοκόπος ἀφῆκε τὰς ἀγελάδας καὶ τοὺς βόας καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του. Ἐβάδιζεν, ἐβάδιζε καὶ φθάσας εἰς τινα θάμνον συνήντησε ἀλώπεκά τινα, ἐσταμάτησεν καὶ τῷ εἶπε. Θέλω νὰ σὲ ἐρωτήσω δι' ἐν πρᾶγμα. Ἥμην εἰς τὸ δάσος καὶ ἔκοπτον ξύλα· ἐπιστρέφων εἶδον τοῦτον τὸν ὄφιν συρίττοντα ἀλγεινῶς μεταξὺ δένδρων τινῶν ἅτινα ἐκαίοντο. Παρέκλεσε με καὶ ἐγὼ ἔκοψα δένδρα τινὰ ὅπως σῶσω αὐτόν, ἀλλ' οὗτος ἄμα ἐλυτρώθη τοῦ ἐκ πυρός θανάτου, ἐπήδησε καὶ συσπειρώθη περὶ τὸν τράχηλόν μου καὶ ἤθελε νὰ με φάγῃ. εἶπέ μοι δίκαιον εἶνε νὰ μοὶ ἀνταποδώσῃς κακὸν ἀντὶ καλοῦ; Ἡ ἀλώπηξ ἐπ' ὀλίγον ἐσκέφθη καὶ ἀπήντησε. «Θὰ θεωρήσω τὴν δίκην σας καὶ θὰ σᾶς εἴπω δίκαιον εἶνε ἢ ὄχι ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον με ἐρωτᾶς, ἀλλὰ πρέπει πρότερον ὁ ὄφιν νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ σταθῇ πρὸ ἐμοῦ ὡς σὺ.» Ὁ ὄφιν ἤκουσε τὴν διαταγὴν, ἐξέπλέχθη ἐκ τοῦ τράχηλου τοῦ ξυλοκόπου, κατέβη εἰς τὴν γῆν καὶ ἐσηπαρ' αὐτῷ ἐνώπιον τῆς ἀλώπεκος. Ὁ ξυλοκόπος εἶδὼν τὸν ὄφιν ἰστάμενον εὐθέως παρ' αὐτῷ ὑψωσε τὸν πέλαιόν του καὶ κτέφερε θανάσιμον κτύπημα εἰς τὸν ὄφιν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ Μπαζέν. Ἀπότου κατασκευάσθη τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο οὐδεμία ἐφεύρεσις δὲν ἐπήνεγκε τοιαύτην ριζικὴν μεταβολὴν ἐν τῇ ποντοπορίᾳ ὅποιαν ὑπόσχεται τὸ ὑπὸ τοῦ γάλλου μηχανικοῦ Μπαζέν σχεδιασθὲν ἀτμόπλοιο. Τοῦτο συνίσταται ἐκ μεγάλου σκάφους στηριζομένου ἐπὶ ὀλοκλήρου σειρᾶς τροχῶν. Οὗτος βεβαιῶς, ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ σχεδιασθὲν ἀτμόπλοιο εἶνε οὐ μόνον ἀσφαλέστερον πάντων τῶν ἀτμοπλοίων ἀλλὰ καὶ ταχυπλωτέρον. Τὸ ἀτμόπλοιο ὅταν πλῆθ δὲν καταστρέφεται ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως διότι δὲν τέμνει τὸ ὕδωρ ἀλλ' ὀλισθαίνει ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ Μπαζέν οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἔδειξε τὸ σχέδιον τοῦ νέου ἀτμοπλοίου εἰς ἀξιωματικούς καὶ μηχανικούς τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι κατ' αὐτὸ τὸ σχέδιον κατασκευάσεν ἀτμόπλοιο ἐν Σενδενῇ, ὅπως πλῆθ τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης. Τὸ μήκος τοῦ νέου ἀτμοπλοίου εἶνε 131 φούτα, τὸ δὲ πλάτος 39. Ἐν ἐκάστῃ πλευρᾷ ἔχει τρεῖς τροχοὺς. Περὶ δὲ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ ὠκεανοῦ ὁ Μπαζέν ἐθεώρει ὡς ἀναγκαῖον νὰ ἔχουσιν ἀπὸ τέσσαρας τροχοὺς. Ὁ πρῶτος πλοῦς πρόκειται νὰ γίνῃ μεταξὺ Διέπ καὶ Νιουχάφον. Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ ὠκεανοῦ, ὅπερ θὰ κατασκευάζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πειραμάτων διὰ τοῦ ἐν τῷ πορθμῷ πλεύσοντος ἀτμοπλοίου θὰ ἀποτελεῖτο ἐκ τοῦ κρημοῦ, εἰς τὰς δύο πλευράς τοῦ ὁποίου θὰ ψηλοὶ 21-23 φούτα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐν τῷ ἐπὶ τῶν τροχῶν ἐπιπέδῳ θὰ ἐτοποθετοῦντο αἱ μηχαναὶ, αἱ λέβητες, αἱ διὰ τοὺς ἐπιβάτας αἰθουσαὶ καὶ κοιτῶνες κ.τ.λ. Οἱ τροχοὶ θὰ εἶχον διάμετρον περίπου 72 φούτα, περιφέρειαν δὲ περίπου 225 φούτα. Ὁ Μπαζέν ἐφεύρε νέον ὑδραυλικὸν τροχὸν ὅστις ἀδιοκίπως θὰ περιστρέφετο. Ἐπολογίζουσιν ὅτι διὰ τοῦ νέου τούτου ἀτμοπλοίου ὁ μεταξὺ Χάβρης καὶ Νέας Ἰόρκης πλοῦς θὰ ἐκτελεῖτο ἐντὸς ἑκατὸν ὥρων.

Ἡ βιομηχανία τῶν μολύβδων.

Εἰς Ὀλίγους εἶνε γνωστὴ ἡ ἱστορία ταύτης τῆς βιομηχανίας, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις. Κατὰ πρῶτον ἀναφέρεται περὶ τινος γραφίδος παρομοίας μετὰ τὸν σημερινὸν μολύβδον ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Κοράνδου Γέσνερ ἐκ Ζυρίχης περὶ τῶν ἀπολιθώσεων, δημοσιευθέντι τὸ 1865. Περίπου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀνεκαλύφθη ἐν Μπαρτοβάν (Κουμπερλανδία) μεταλλεῖον γραφίτου καὶ λίαν πιθανῶς ὁ Γέσνερ ἀναφέρει περὶ τῆς πρώτης

ἀποπείρας πρὸς κατασκευὴν μολύβδων. Ἐν τῇ ἀρχῇ αἱ μολύβδοι κατασκευάζοντο λίαν ἀτέλως. Τὸ μεταλλεῖον μόνον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους ἐξεμεταλλεύετο καὶ ἐξήγετο τόσος μόνον γραφίτης ὅσος ἦν ἀναγκαῖας διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Οἱ περισσομοὶ οὗτοι μετ' ὀλίγον ἐδείχθησαν ἀνωφελεῖς διότι ἐν πολλοῖς τόποις ἀνεκαλύφθησαν μεταλλεῖα γραφίτου, τὸ δὲ μεταλλωρυχεῖον Βίλτον τὴν σήμερον δύναται νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀγοράν ἱκανὸν ποσὸν γραφίτου καὶ νὰ ἀνθαμιλλᾶται πρὸς τὸ τῆς Κουμπερλανδίας. Ἐνεκα τῆς πολλῆς ζητήσεως παρεσκευάζετο ὁ γραφίτης οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ κατατέμνηται εἰς μικροὺς ραβδίσκους, Ἡ βιομηχανία τῶν μολύβδων, πρὸς τὴν μὴν τοῦ ἐξόχου Γάλλου χημικοῦ Κοντέ, κληθεῖσα Κοντέ ἀπ' αἰῶνος (ἡρξ. τὸ 1795) ἦν γνωστὴ. Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τῶν μολύβδων Κοντέ συνίστατο εἰς τὴν ἀνάμιξιν μετὰ λίαν λεπτῆς κόψεως γραφίτου ποσοῦ τινος καθαρωτάτου πηλοῦ ὅστις συνέδεε καὶ ἐπήγγυε τὴν κόπιν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κατασκευάζονταν καὶ αἱ χρωματιστοὶ μολύβδοι. Τὸ τελευταῖον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν μολύβδων εἶνε τὸ τοῦ Μπᾶνξ καὶ Σα; ἐν Κίσιβικ, ἰδρυθὲν τὸ 1822. Οὐδόλως ὑποχωρεῖ τοῦτο τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Γριουγάν Φάμπερ ἐν Νιουρεμβέργῃ, ἰδρυθὲν τὸ 1761. Κατὰ τὸ 1885 ἐν αὐτῷ ἠργάζοντο 5000 ἐργάται κατασκευάσαντες ἐντὸς ἐνὸς ἔτους 250 ἑκατομμύρια μολύβδων. Ἄξιον μνηεῖας εἶνε τὸ ὅτι ἐκ τῶν ἀχρήστων τεμαχίων καὶ ἀποζεμάτων τῶν μολύβδων τοῦ ἐργοστασίου Κέσβικ κατασκευάζεται ἐν Ἀμπερδεν μίγμα τι διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιχρῶσιν τοὺς τάπητας καὶ δίδουσιν αὐτοῖς τὴν ὀσμὴν τοῦ κέδρου, ἥτις κλιτιστῶ αὐτοῦς περιζητήτους.

Ἀυτόματος πηγὴ σάπωνος.

Ἐν τῇ Δακότᾳ, Ἡνωμένικς Πολιτείας, 103 χιλιόμετρα μακρὰν τοῦ Μπουράλο ἀνεκαλύφθη φυσικὴ πηγὴ σάπωνος. Ὁ σάπων ἐξήρχετο ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ τὸ εἶδος λευκοῦ λειχῆνος ὅστις ἐξηραίνεται καὶ ἀπεσκληροῦτο κατὰ τὴν ἐπιφανεῖαν τοῦ ἀέρος. Οἱ ἀναλύσαντες τὰ συστατικὰ μέρη τούτου τοῦ σάπωνος ὑποθέτουσιν ὅτι ὑπὸ τὴν πηγὴν εὐρίσκονται στρώματα σόδας, ἀλκαλίου καὶ νάφθης ἅτινα ἐνούμενα συντελοῦσιν εἰς τὴν μήρφωσιν τοῦ σαπωνοειδοῦς ὑγροῦ.

Ρωσσίδες επιστήμονες αστρονόμοι. 'Ο τών Ρωσσίδων εν τῷ σταδίῳ τῆς επιστήμης ἀκάματος ἀγὼν καθ' ἕκαστον ἔτος λαμβάνει μεγαλειτέρας δικαστάσεις. Ἡδὴ ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ ἐνδελεχῶς ἐργάζονται πέντε ἐπιστήμονες γυναῖκες τῶν ὁποίων αἱ ἔρευναι ἐπεκροτήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. Ἡ πρώτη αὐτῶν ἡ δούκισσα Μπομπρίνοκογια παρέχει ἀνεκτίμητον ἐκδόουλευσιν τῇ ἀστρονομίᾳ οὐ μόνον διὰ τῶν σοφῶν τῆς μελετῶν καὶ ἀνακαλύψεων ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν χρηματικῶν ποσῶν, ἅτινα διαθέτει πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ἀστεροσκοπείου καὶ μετ' ἀκαμάτου ἐνεργείας συνεργεῖ εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς κινήσεως τῶν μικρῶν πλανητῶν καὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν φωτογραφικῶν ἀπεικονίσεων τῶν συμπλεγμάτων τῶν ἀστέρων. Ἐτεραι τρεῖς ἐπιστήμονες γυναῖκες, αἱ κυρία Μαξίμοβα, Τεπλιχκόβα καὶ Μπρόνσκα, καταγίνονται περὶ τὴν ἐξακριβῶσιν διαφόρων θεωριῶν περὶ τῶν πλανητῶν. Ἡ Μαξίμοβα καταγίνεται περὶ τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν κινήσεων τοῦ πλανήτου Διδῶν, ἡ Τεπλιχκόβα περὶ τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν κινήσεων τῶν πλανήτων Ἰσάβέλλα καὶ ἡ Μπούσκα ἔρευνᾷ τὸν πλανήτην Ἰκλέαν. Ἐτέρα ἐπιστῆμων, ἡ κυρία Ζίλοβα, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔτος ἠρεῦνα τὴν δύναμιν τοῦ φωτὸς τῶν ἀστέρων τοῦ ἀστρικοῦ συμπλέγματος «20 Βουλπέκουλα» καὶ προσδιώρισε τὰ μεγέθη τῶν ἀστέρων διὰ τῆς φωτογραφήσεως. Ταύτην τὴν ἐργασίαν τῆς κυρίας Ζίλοβας ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀναγνωρίσασα ὡς σπουδαίαν ἐβράβευσε διὰ μεταλλείου.

Σύζυγος ἐν ὑποθήκῃ. Ἡ Ἀμερικανὶς Μίς Μπέιξενερ ἐστερήθη τοῦ συζύγου τῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν του θέλησιν καύσασα τὸ σῶμα του, καὶ μετὰ προσοχῆς συλλέξασα τὴν κόκκινον του ἐντὸς κουτιοῦ ἔθεσαν αὐτὸ παρὰ τὴν ἐστίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ κυρία Μπέιξενερ πάντοτε ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῆς εἶχε τὰ λείψανα τοῦ περιλημένου τῆς συζύγου ἐν τῇ ἀπλούςατῃ αὐτῶν μορφῇ. Στυναχωρηθεῖσά ποτε ἐνεκα ἀχρηματίας, κατέφυγε πρὸς τὴν γειτονά τῆς κυρίαν Γέιζικερ παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ τῇ δανείσῃ 25 δολλλάρια. Ἡ κυρία Γέιζικερ συγκατετέθη εἰς τοῦτο ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ νὰ ἐξασφαλισθῇ δι' ἐνεχύρου, ἡ δὲ Μίς Μπέιξενερ μὴ ἔχουσα ἑτέρον τι πολυτιμώτερον τῶν λειψάνων τοῦ συζύγου τῆς ἐνεχείρισεν τὸ περιέχον τὴν κόκκινον κουτίον εἰς τὴν δανείστριαν. Ἐν τῇ προθεσμίᾳ καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἐξοφληθῇ τὰ χρεὸς, ἠρθησισα χήρα Μπέιξενερ δὲν ἠδυνάθη νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ 25 δολλλάρια, διὰ τοῦτο ἡ δανείστριά τῆς ἐνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὁ δικαστὴς ἐνδοιάσας ἐπ' ὀλίγον ἐνεκα τῆς ἀσυνήθους ταύ-

της ὑποθέσεως συνεβούλευσε τὴν κυρίαν Γέιζικερ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν χήραν Μπέιξενερ τὴν περιεργὸν καὶ πρωτοφανῆ ταύτην ὑποθήκην καὶ νὰ ἐναγάγῃ τὴν χρεώστην τῆς ἐπὶ τῇ βραδύνει τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὀφειλομένου.

Ἐκτακτος θήρα. Πρὸ τινος χρόνου ἐν τινι παρὰ τὸ Τιονβήλ χωρίῳ Λάουνοδορφ, ἐνεφανίσθη ἀγέλη τις ἀγριοχοίρων συμποσομένη εἰς 35. Οἱ χωρικοὶ ὀπλισθέντες διὰ πελέκειον καὶ τινων γεωργικῶν ἐργαλείων ἐπέπεσαν μετὰ τῶν κυνηγετικῶν τῶν κυνῶν κατ' αὐτῆς. Μετὰ τινὰ αἱμακτηρᾶν συμπλοκὴν καθ' ἣν ἐφονεύθησαν κύνες τινες, οἱ ἀγριοχοίροι ἠττήθησαν καὶ ἐννέα αὐτῶν ἐφρονεύθησαν. Ὁ δήμαρχος διέταξε νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τοὺς φονευθέντας ὅπως ἐκθέσωσιν αὐτοὺς καὶ τηλεγραφικῶς προσεκάλεσεν ἐκ τοῦ ἐπαρχείου νὰ ἔλθωσι νὰ πιστοποιήσωσι τὴν καταστροφὴν ἣν ἐπῆνεγκον οἱ χωρικοὶ εἰς τὰ ἄγρια ζῶα. Αἱ ἀρχαὶ λαβοῦσαι τὸ τηλεγράφημα ἤρχισαν νὰ σκέπτονται πῶς καλλίτερον νὰ φάγωσι τοὺς ἀγριοχοίρους ὀβελίας ἢ ἐψυμμένους, ἀλλ' οἱ πρακτικοὶ χωρικοὶ ἀντὶ νὰ ἀκούσωσι τὴν διαταγὴν τοῦ δημάρχου διενεμήθησαν τὴν λείαν καὶ ἐμαγείρευσαν αὐτὴν, ὅτε δὲ ἀφίκοντό τινες ἐκ τοῦ ἐπαρχείου, ὅπως γευθῶσι τοῦ νοστήμιου χοιρινοῦ κρέατος οὐδὲ ἔχνος αὐτῶν εὔρον.

Ἐκθεσις ὠρολογίου. Ἀπὸ τινος χρόνου ἐκτίθεται πρὸς θεᾶν τῶν περιεργῶν ἐν Πετροπόλει λίαν περιεργὸν ἀστρονομικὸν ὠρολόγιον κατασκευασθὲν διὰ τὸν ἀποθανόντα μέγαν Δούκα τοῦ Βρούτζβικ Κάρολον καὶ κληροδοτηθέντα ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς Ἑλβετίας. Τὸ κολοσιαιὸν τοῦτο ὠρολόγιον ἔχει 95 δίκτας ὀτίνες δεικνύουσι τὴν ὥραν τριάκοντα διαφόρων σημείων τῆς ἐπιγεῖου σφαιρας, τὴν περιστροφὴν τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, τὰς διαφορὰς φάσεις τῆς σελήνης, τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ, τὴν διάβασιν διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ πλέον τῶν πεντήκοντα ἀστέρων τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου, τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὸ δυτικόν, τὸ μωαμεθανικόν καὶ τὸ εὐρωπαϊκόν. Ὁ μηχανισμὸς τούτου τοῦ ὠρολογίου εἶναι λίαν σύνθετος καὶ ὅπως τοποθετηθῇ ἐν Πετροπόλει, διότι μετηνήχθη ἐκεῖ κατὰ τμήματα, εἰργάσθη ὁ κατασκευαστὴς αὐτοῦ ἐπὶ δύο ἔτη.

Ἐκθεσις παιδίου. Ἐν Παρισίοις ἐπ' ἐσχάτων ἐγένετο ἕκθεσις παιδίων ἀφοπτέρων τῶν φύλων ἡλικίας ἀπὸ δύο μηνῶν ἕως τριῶν ἐτῶν ἀνευ διακρίσεως πατρίδος.

Ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος τοῦ ἐρῶς Κνάϊπ. Πρὸ τινος χρόνου ἀναποκριτῆς τις τοῦ Λονδινεῖου χρόνου ἐπισκεφθεὶς τὸ ἐν Στυρία (Ἀυστρία) ὑδροθεραπευτήριον τοῦ διασήμου ἱερέως Κνάϊπ περιέγραψεν αὐτὸ λεπτομερῶς ἐκθέσας τὸν τρόπον τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ὑδροθεραπειᾶς ἐν τῇ ἐφημερίδι Χρόνω νῦν ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι ἀνέγνωμεν ἀποσπάσματα τινὰ ἐκ τοῦ πρὸ τινος χρόνου ἀπαγγελθέντος ἐν Στρασβούργῳ λόγου τοῦ διασήμου τούτου ὑδροθεραπευτοῦ Κνάϊπ, ἐξ οὗ ἀρυόμεθα τὴν ἥν ἀπεφῆκατο γνώμην περὶ τῆς δι' ὕδατος ἐνισχύσεως τῶν μικρῶν παιδίων. «Ὅστις θέλει, λέγει ὁ Κνάϊπ, τὰ τέκνα του νὰ γίνωσιν ὑγιῆ καὶ εὖρωστα, ἀς τὰ λούει δι' ὕδατος οὐχι ὅμως θερμοῦ ἀλλὰ ψυχροῦ. Λαμβάνουσι τὸ βρέφος δύο ἡμερῶν ἀκόμη καὶ βυθίζουσι αὐτὸ ἐν τῷ ὕδατι μέχρι τοῦ λαιμοῦ, μετὰ δύο, τρία δευτερόλεπτα ἐξάγουσι αὐτὸ καὶ θέτουσι νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ πέντε ὥρας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λούουσι τὸ παιδίον ἕως οὐ γίνῃ δύο ἔτων, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τούτου τοῦ χρόνου μόνον δις ἢ τρις τῆς ἐβδομάδος λούουσι αὐτό. Τὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λουόμενα παιδία γίνονται ἀληθεὶς γίγαντες καὶ εἶνε ὑγιῆ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα.

Ἐφημεριδογράφος πιστὸς ἐκτελεστῆς τοῦ καθήκοντός του. Ἐκ Βαβερλέϊ τῆς πολιτείας Ἀϊθβ ἀναγγέλλουσι ὅτι ὁ συντάκτης ἐφημερίδος τινὸς ἐν Μπρεσσὸν λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς περιέγραψε τὴν αὐτοχειρισμὸν του, ἀπέστειλε τὸ χειρόγραφον εἰς τὸ τυπογραφεῖον καὶ εἶτα ἀπῆλθε καὶ ἤτοχειριάσθη κατακλιθεὶς ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης ἥτις ἔτρεχε ταχέως καὶ διεμέλισεν αὐτὸν εἰς τεμάρια.

Ἀξιοσημεῖωτος οἰκογένεια. Τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν «Ἡχώ» ἀναφέρει τὸ ἀκόλουθον σπᾶμιον φαινόμενον. Ἐν Μασσαλία εὑρίσκεται οἰκογένειά τις συμισταμένη ἐκ πέντε γενεῶν. Προμήτορος ἡλικίας 91 ἐτῶν, θυγατρὸς αὐτῆς, προμήτορος ἡλικίας 68 ἐτῶν, μάμμης 50 ἐτῶν, θυγατρὸς μόλις 18 ἐτῶν καὶ ἐπὶ τέλους θυγατρὸς δύο ἐτῶν.

Ἐκτακτος γυνή. Ἡ διάσημος θηρεύτρια, ἡ Ἀγγλὶς Σ. Τουάσχε, ὡς ἀναφέρει ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς, ἔχει ἀνάστημα 2 πῆχ. καὶ 3 ἐκατ. καὶ ἕκτακτον δύναμιν. Αὕτη κατεγίνετο περὶ τὴν θήραν ἄρκτων καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον περιπλανᾶτο εἰς τὰς κλεισωρίας καὶ ὄροπέδια τῶν Ἰμαλαίων ὀρέων ἄπου εὔρε πολυάριθμον θήραν ἄρκτων. Ἐν τῇ ἐν Λονδίνῳ

πρὸ τινος χρόνου ἐκδόθεισῃ βίβλῳ τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Πῶς ἐθήρευον τὰς ἄρκτους» αὕτη περιγράφει λεπτομερῶς τὰς περιπλανήσεις τῆς.

Ὁ δὲ εἰς ἐπινομασθεῖσα ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐνὸς ὑπηρετοῦ. Πρὸ τινος χρόνου μία τῶν νέων ὁδῶν τῆς Κρακοβίας ἐκλήθη «Ὁδὸς Σταχόδσκη» πρὸς τιμὴν τοῦ αὐλάρχου θεράποντος τῶν κομητῶν ἐκ τοῦ γένους Μπρανίτσκη. Ὁ ὑπηρετῆς οὗτος πλέον τῶν εἰκοσι ἐτῶν διετέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν κομητῶν Μπρανίτσκη, τῶρα δὲ τὰ κτήματά του τιμῶνται ὡς ὑπολοτίζουσι, ἀντὶ ἑκατὸν χιλιάδων γουὶλδεν. Πρὸς τιμὴν τούτου καὶ ζιπτῶν νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τὴν κόμισσαν Μπρανίτσκη, ὁ δήμαρχος Κρακοβίας ἐπονώμασε τὸν δρόμον τοῦτον ὁδὸν Σταχόδσκη.

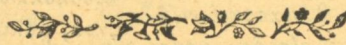
Ἡ ἱστορία τοῦ Σινο-ἰαπωνικοῦ πολέμου. Ὁ Γάλλος Λεμπὸν, καθηγητῆς τοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Τοκίου (Ἰαπωνία) ἀπέστειλε πρὸ τινος χρόνου εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰάπωνος Ναμπρόκου συγγραφείσαν ἱστορίαν τοῦ Σινο-ἰαπωνικοῦ συγγραφείου μέχρι τῆς ἀλώσεως τοῦ λιμένος Ἀρπούρ. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Πασσὴ περὶ ταύτης ἐποίησατο διάλεξιν δημοσιευθεῖσαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῖς Ἀκαδημίας ἐξ ἧς ἐξάγεται ὅτι ὁ Ναμπρόκου ἐν τῇ πατρίδι του ἀπολαύει τῆς αὐτῆς δόξης οἷας ἀπέλαυεν ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ὁ Πασσὴ ἐκθειάζει τὰς στρατηγικὰς γνώσεις τοῦ Ἰάπωνος συγγραφῆως, τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ νηφάλιον ἐκτίμησιν τῶν γεγονότων καὶ τὸ ὠραῖον καὶ ὑψηλὸν ὕψος αὐτοῦ.

Συμβουλή διὰ τὰς οἰκοδομοποιίας. Τὸ ρωσσικὸν περιοδικὸν «Οἰκονομία» συνιστᾷ λίαν εὐκόλον καὶ εὐθηνὸν τρόπον τοῦ πλυσίματος. Τὸ σύνθημα πλυσίμων διὰ τοῦ κατασταλάγματος τῆς στάκτης ἢ διὰ τῆς σόδας, βλάπτει πολὺ τὰ ὑψάσματα τὰ τε λιὰ καὶ τὰ βυμβακερᾶ. Ὁ ἀκόλουθος τρόπος τοῦ πλυσίματος οὐδὲν βλάπτει τὰ ἐνδύματα, τὸ δὲ πλυσισμὸν γίνεται ταχύτερον καὶ τὰ ἐνδύματα γίνονται λευκά οὐχι δὲ κίτρινα. Δι' ἐν πλυσίμων ἀρκτεὶν εἶναι ἐν κοχλιάριον ἔλαιον νάφθης καὶ τρία κοχλιάρια αἰμμονιάκ. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο τίθεται ἐντὸς καλῶς κεκαλυμμένης φιάλης κινεῖται ἕως οὐ ἐνωθῇ ἐντελῶς, εἶτα δὲ παρασκευάζεται ζέον ὕδωρ (14 ὀκάδων) τιθεμένων μίξς ὀκάδος σάπωνος καὶ τοῦ ἐκ νάφθης καὶ αἰμμονιάκ ὕγρου. Ἐν τῷ ὕδατι τούτῳ τίθενται τὰ ἐνδύματα καὶ ἐπιμελῶς καλύπτονται. Μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας τὰ ἐνδύματα ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ ὕδατος καίπλυνονται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον. Ἡ ὁσμὴ τοῦ αἰμμονιάκ ἐκλείπει ἤδη μετὰ τὸ πλυσισμὸν, ἡ δὲ τοῦ ἔλαιου τῆς νάφθης κατὰ τὴν ἔθραυσιν τῶν ἐνδυμάτων. Τὸ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γινόμενον πλυσισμὸν εἶνε οἰκονομικώτερον ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὰ ξύλα καὶ ἀπαλλάσσει τὰς οἰκοδομοποιίας ἢ τὰς ὑπηρετίας τοῦ πολλοῦ κόπου διότι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τρίβωνται τὰ ἐνδύματα ἰσχυρῶς.

οντα πλοῖα, τὰ πάντα. Ὁ βαθμιαίος καταβυθισμὸς εἶναι ὁ τάφος ὅστις ἀναβαίνει ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς δίκην ἀπαισίας πλημμύρας. Ἐκάστη στιγμή ἐπιταχύνει τὸν ἀδυσώπητον ἐνταφιασμόν. Ὁ ἄθλιος πειράται νὰ καθίσῃ, νὰ πλαγιῖσῃ, νὰ ἐρπύσῃ, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ ἀπαλλαγθῇ, βυθίζεται μᾶλλον, μᾶλλον. Ἐγείρεται ὑψυχενίζει . . . βυθίζεται. Ὀλολύζει, ἐπικαλεῖται βοήθειαν . . . βυθίζεται. Κραυγάζει πρὸς τὸν οὐρανόν, διαστρέφει τοὺς βραχίονας ἀπελπίζεται . . . βυθίζεται.

Ἴδου αὐτὸς ἐν τῇ ἄμμω μέχρι τῆς κοιλάδας. Ἡ ἄμμος φθάνει εἰς τὸ στήθος, καὶ ὁ ἄνθρωπος μεταβάλλεται εἰς προτομήν. Ἐγείρει τὰς χεῖρας, ἀφίνει στεναγμούς μαρινώδεις,

συντρίβει τοὺς ὄνυχας ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, πειράται νὰ κρατηθῇ τῆς τέφρας ταύτης, στήριζεται ἐπὶ τῶν ἀγκώνων, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς μιλᾶκῆς ταύτης θήκης καὶ κλαίει, φρενητιῶν μετὰ λυγμῶν. Ἄλλ' ἡ ἄμμος ἀναβαίνει εἰς τοὺς ὤμους, εἰς τὸν λαιμόν καὶ μόνον φαίνεται τὸ πρόσωπον. Τὸ στόμα! κραυγάζει . . . ἡ ἄμμος πληροῖ αὐτό. Οἱ ὀφθαλμοὶ βλέπουσιν ἔτι, ἀλλ' ἡ ἄμμος κλείει αὐτούς. Ἴδου ἡ νύξ. Ἐπειτα τὸ μέτωπον ἐλαττοῦται, καὶ μικροὶ τινες βόστρυχοι πετώσιν ὑπὲρ τὴν ἄμμον. Ἀφῆκῃς ἡ μία τῶν χειρῶν ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς γῆς διατρύπῳσα τὴν ἄμμον, κινεῖται σπασμωδικῶς καὶ ἀφανίζεται. Φρικῶδες τέλος.

ΝΕΟΝ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

Ο ΕΡΜΗΣ

ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΒΩΛΩ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθμὸς 64.

Τὸ ἀνωτέρω κατάστημα πλουτισθὲν ἐσχάτως ἐκ τῶν ὀνομαστωτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης θαμβόνει πάντα ἐπισκεπτόμενον αὐτό. Πάντες οἱ ἐν Βώλω, Πηλῖω καὶ ἐν γένει ἐν Θεσσαλίᾳ δύναται νὰ προμηθεύωνται ἐξ αὐτοῦ πᾶν κόσμημα μὲ ἐκπτώσιν 30 ο/ο.

Αἱ τιμαὶ ὀρισμέναι, προκαταβαλλόμεναι πάντες.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΦΩΚ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΑΙ Ι. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἔργασία καλλιτεχνικὴ ἀμιλλωμένη μὲ τὰς τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν. Οἱ δυσκολώτεροι χαρακτήρες καὶ τὰ μᾶλλον ἰδιότροπα γούστα ἐκεῖ μόνον ἱκατοποιοῦνται. Ὁ φωτογραφηθεὶς ἅπαξ γείνεται πελάτης καὶ ἐκ τῶν θερμωτέρων ὑποστηρικτῶν, τοῦ καλλίστου τούτου καὶ μοναδικοῦ ἐν Πάτραις φωτογραφείου ὁ Παρθενῶν.

